

Volume: 12 | Issue: 6
June 2021

VisionUVCE
Rejig to Reform

www.visionuvce.in

www.uvcega.org

SAMPADA

Your window to UVCE

EDITION

138

EDITORIAL

The community of UVCE is one big family. Everytime, we have stumbled upon a member of this family - the only thing we are capable of us is just being in awe of their journey and thoughts. It is like an unending treasure trove - we learn so many different perspectives, hear so many inspiring thoughts and feel proud every single time.

Unfortunately, we lost a dear member this last month - Dr. Sudhindra Haldodderi, Writer and Former DRDO Scientist on July 2, 2021. He was from the batch of 1984 Mechanical. We vividly remember how the Team first met him. Though many of us read some wonderful articles from Sudhindra Sir in newspapers, we were not aware that he is our alumni until 2011. We spoke to him and requested for an Editorial in Sampada (which was not even 2 years old then). But he did not hesitate even for an instance as he was a person who wanted to encourage youngsters like us and readily agreed to write for our Kannada Theme special edition. The tone of the Editorial too (which you can read below) was so appealing to every kind of reader - current student or senior alumni. That was the kind of brilliance he had as a writer.

Later, we had kept in touch with him, provided updates of our activities and he was always supportive.

When we organized Sammilana the first time in 2014, an alumni meet, we invited him to be part of the Panel Discussion. He was gracious to accept it, being well aware that it was a very small event which a bunch of young alumni were hosting. He shared some amazing memories, suggestions during the panel discussion - "Past, Present and Future of UVCE".

After this too, we had spoke to him few times and he had suggested us to keep doing the work without expecting any returns in the short term. He also had mentioned he had seen few Sampada editions and they were coming out well. We could not get him to attend the Centenary Events - Marathon, Avalokana release, UVCE Payana - due to his prior commitments.

As mentioned, in 2011 for our Sampada Edition 22, Sudhindra Sir accepted our request to be the guest editor and penned a beautiful editorial in Kannada. In our path to remembering him today, here is the article for your read:

ಮೂವತ್ತೆರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ (1979) ಹತ್ತು ಸೆಮೆಸ್ಟರ್‌ಗಳ-ಐದು ವರ್ಷದ ಕೋರ್ಸಿಗೊಂದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೇ ನಂಬರ್ 1ರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ. ಸೇರಿದಾಗ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಅದಮ್ಯ ಉತ್ಸಾಹ. ಹಳೆಯ ಕಟ್ಟಡಗಳು, ಅಷ್ಟೇ ಹಳೆಯ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳು ಅವುಗಳ ನಡುವೆ ಕೇವಲ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ದೇಶದ ಅನೇಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದ ಬೋಧಕರು. ಕ್ಲಾಸಿಗೊಂದು ಕುಳಿತರೆ ಕೋಣೆಯಿಡೀ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ನೂರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಪೀರಿಯಡ್‌ಗಳು ದಿನವಿಡೀ ಹರಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಮಧ್ಯಂತರ ಬಿಡುವುಗಳು ನಮಗೆ ಸುಲಭ ಲಭ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಒಂದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆದರೆ, ಮತ್ತಷ್ಟು ಗಂಭೀರ ವದನರು ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಮೊರೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವೆರಡು ತಂಡಗಳ ನಡುವೆ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಕೂತು ಚಿತ್ರ ಬಿಡಿಸುವವರು, ಕಥೆ-ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವವರು, ಸ್ಪರ್ಧೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಗಾಯನ ಅಥವಾ ನಟನೆಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವವರೂ ಇದ್ದರು. ಆ ಕಾಲ ಸೆಮೆಸ್ಟರ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಬೋಧನಾ ಶುಲ್ಕ ನೂರೈವತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಪಾವತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ವ್ಯಾಂಟಿನ ಒಳಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಬಹುತೇಕ ಹುಡುಗರು ಬೈಸಿಕಲ್ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದವು, ಇಲ್ಲವೇ ಬಿ.ಟಿ.ಎಸ್.ನ ಬಸ್-ಪಾಸ್ ಅನುಕೂಲ ಪಡೆದಿದ್ದವು. ಅಪರೂಪಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ವೆಸ್ಟ್/ಲ್ಯಾಂಬ್ರೆಟಾ ಸ್ಕೂಟರ್ ಅಥವಾ ಯೆರ್ರಿ ಮೋಟಾರ್ಸ್‌ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್, ಕೆಂಪೇಗೌಡ ರಸ್ತೆಗಳು ತೀರಾ ಸಮೀಪವಿದ್ದರೂ ಕ್ಲಾಸುಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಗಳಂದು ಬೋಟಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಹಲಸೂರು ಕೆರೆಯತ್ತ ಸೈಕಲ್ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿ ದೋಣಿ ನಡೆಸುವ ಅವಕಾಶವೇ ನಮಗಾಗ ದೊಡ್ಡ ಎಂಟರ್‌ಪ್ರೈಸಿಸ್. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಸ್ತೆಗಳಷ್ಟೇ ಟೆನ್ಸನ್ ರಹಿತ ಸ್ಕೂಡೆಂಟ್ ಲೈಫ್ ನಮ್ಮದಾಗಿತ್ತು. ದೇವರಾಜ ಅರಸು ಅಧಿಕಾರ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಗುಂಡೂರಾವ್ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ರಾಜಕೀಯ ಪಲ್ಲಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣ, ಮುಷ್ಕರಗಳು ತೀರಾ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದವು. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಾಗ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯೂ.ವಿ.ಸಿ.ಇ. ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ನಡೆಸಿ, ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸುಗಳಿಗೂ ಕಂಟಕ ತಂದು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಕಚೇರಿಯತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಬ್ಯಾಚಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಐ.ಐ.ಎಸ್.ಸಿ., ಐ.ಐ.ಎಂ., ಬಿ.ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ.ಇ., ಸೇರಿದಂತೆ ಮೈಸೂರಿನ ಎನ್.ಐ.ಇ., ಎಸ್.ಜೆ.ಸಿ.ಇ. ಕಾಲೇಜುಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಲಲಿತಕಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗಿಟ್ಟಿಸಿದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲನೇಕರು ತಾವು ಹಿಂದೆ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಟನ ಚತುರರಾಗಿದ್ದರು.

ನಾವು ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸೇರಿದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಬ್ರಾಂಚಿಗೇ ಸೇರಿದ ಜಿ.ರಮೇಶ್ ಆ ಕಾಲಕ್ಕೇ ನಟನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದ. ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯವನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸೀನಿಯರ್ ತಂಡಕ್ಕೆ ಅವನೇ ನಾಯಕನಾದ. ಕಲೆ-ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಆಸಕ್ತಿಯಿದ್ದ ಆರ್.ಗಣೇಶ್ ತಂಡದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಿಂಚನ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಲಚಕ್ರ ಉರುಳಿತು. 1984ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ 31ರಂದು ನಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಸೆಮೆಸ್ಟರ್ ಕೊನೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆ. ಅಂದೇ ಪ್ರಧಾನಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಗುಂಡೇಟಿಗೆ ಬಲಿಯಾದರು. ಪರೀಕ್ಷೆ ನವೆಂಬರ್ 20ಕ್ಕೆ ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು. ನಮ್ಮ ನಂತರ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸಿಗೆ ಸೇರ್ಪಡೆಯಾಗಿದ್ದವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಪದವಿ. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೇ ಕೋರ್ಸ್ ಮುಗಿಸುವವರಿದ್ದರು. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಡಿಸೆಂಬರ್ 31ರ ಸಂಜೆ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದವು. 1984ರಲ್ಲೇ ಪದವಿ ಪಡೆದವು.

ಕೆಲವರು ಮುಂದಿನ ಓದಿಗೆಂದು ಅಮೆರಿಕದತ್ತ ಹೊರಟರು. ಒಂದಷ್ಟು ಜನ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಪದವಿಯೊತ್ತರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ಐ.ಐ.ಎಸ್.ಸಿ.ಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆ-ಗಳಿಕೆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿರುವ ಸಂಶೋಧಕ ಹುದ್ದೆಗೆ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಇಸ್ರೋ, ಡಿಆರ್ಒ, ಬಾರ್ಕ್‌ಗಳಿಗೂ ಒಂದಷ್ಟು ಜನ ಆಯ್ಕೆಯಾದರು. ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಇನ್‌ಫೋಸಿಸ್ ಆಗಷ್ಟೇ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಸಂದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಒಂದಿಬ್ಬರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಉಳಿದಂತೆ ಎಚ್.ಎ.ಎಲ್., ಎಚ್.ಎಂ.ಟಿ., ಕುದುರೆಮುಖ ಐರನ್ ಓರ್ ಕಂಪನಿಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕವು. ಟಿ.ವಿ.ಎಸ್., ಎ.ಬಿ.ಬಿ.ಗಳಂಥ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೂ ಕೆಲವರು ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದರು. ಒಂದಷ್ಟು ಸಾಹಸಿಗಳು ತಮ್ಮದೇ ಉದ್ಯಮ ನಡೆಸ ಹೊರಟರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಬೋಧಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಕೆ.ಎ.ಎಸ್. ಬರೆದು ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸದತ್ತಲೂ ಕೆಲವರು ಆಸಕ್ತಿ ಕುದುರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಅಧ್ಯಯನ, ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಟಿ.ಎಸ್.ಗಿರಿಧರ್ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಎಲ್ಲರ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದು, ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಗೆಟ್ ಟುಗೇದರ್‌ಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಹಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರೊಡೆಯಿತು. ಕೋರ್ಸ್ ಮುಗಿಸಿದ ರಜತೋತ್ಸವ ಸಂಘಟಿಸಿದಾಗ ನಲವತ್ತರಿಂದ ನಲವತ್ತೈದು ಹಳೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದವು. ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಗುರುತಿಸಲಾಗದಷ್ಟು ಚಹರೆ ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದೆಷ್ಟೋ ಜನ ಉಹಿಸಲೂ ಆಗದಷ್ಟು ಎತ್ತರದ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದಿನಗಳತ್ತ ಜಾರಿ ಹೋದಾಗಿನ ಅನುಭವ ಅತ್ಯಂತ ಮಧುರವಾಗಿತ್ತು. ಮಕ್ಕಳ ಮದುವೆಗಳ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬನಂತೂ ಈಗಾಗಲೇ ಅಜ್ಜನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಉಳಿದಂತೆ, ಮದುವೆಯಾಗದ ಗಣೇಶನಂಥವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಬಹುತೇಕ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಮಕ್ಕಳು ಇನ್ನೂ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಸಹಪಾಠಿಗಳು ಐವತ್ತನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಕ್ಟೋಬರ್ 16ರಂದು ಈಗ ಗಿರಿ ತಿರುಮಲೆ ಆಗಿರುವ ಎಕ್ಸಿಲಾಂಟ್ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕಂಪನಿಯ ಹಿರಿಯ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷ ಟಿ.ಎಸ್.ಗಿರಿಧರ್ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ ನಡೆಯಿತು. ಈಗ ಶತಾವಧಾನಿ ಡಾ|| ಆರ್.ಗಣೇಶ್ ಆಗಿರುವ ಗಣೇಶ ಬಂದಿದ್ದ. ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೇ ಇನ್ಫೋಸಿಸ್‌ನ ಬೋರ್ಡ್‌ಗೆ ನೇಮಕವಾಗಿರುವ ಬಿ.ಜಿ.ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ಹಾಜರಿದ್ದ. ಟಿ.ವಿ.ಎಸ್. ಮೋಟಾರ್ ಕಂಪನಿಯ ಇಂಡೋನೇಶಿಯಾ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಪಿ.ಟಿ. ಟಿ.ವಿ.ಎಸ್.ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ-ನಿರ್ದೇಶಕ ಬಿ.ಎಲ್.ಪಿ.ಸಿಂಹ ಜೊತೆಗಿದ್ದ. ಎಕ್ಸಿಲಾಂಟ್ ಕಂಪನಿಯ ಸ್ಥಾಪಕ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಎಲ್.ವಾಸುದೇವ ರಾವ್ ಕೂಡಾ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿದ್ದ. ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಎಕ್ಸಿಲಾಂಟ್‌ನ ಸಹಸ್ಥಾಪಕ ಹಾಗೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಜೂನಿಯರ್ ಶ್ರೀನಾಥ್ ಬಂದಿದ್ದ. ಹಾಗೆಯೇ ಕೊಲಾಬೆರಾ ಸಲ್ಯೂಷನ್ಸ್‌ನ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಹಾಗೂ ಮುಖ್ಯ ನಿರ್ವಹಣಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಮೋಹನ್ ಶೇಖರ್ ಆಗಮಿಸಿದ್ದ. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಯೋಗಬೋಧಕ, ಭಾರತ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಟೀಮ್‌ನ ಯೋಗಗುರು ಹಾಗೂ ಭಾರತೀಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರದ ಏರೋಸ್ಪೇಸ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಬೋಧಕ ಡಾ||ಎಸ್.ಎನ್.ಓಂಕಾರ್ ಜತೆಗೂಡಿದ್ದ.

ಟಿ.ವಿ.ಎಸ್. ಟರ್ನರ್ ಎನರ್ಜಿಯ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಟಿ.ಆರ್.ರವಿಶಂಕರ್ ಕೂಡಾ ಅಂದು ಬಂದಿದ್ದ. ಸಾಧಕರ ಸಾಲು ಸಾಲೇ ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಸಹಪಾಠಿಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಕಿರಿ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಐ.ಐ.ಎಸ್.ಸಿ.ಯ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಆದ ಡಾ||ಕೆ.ಎನ್. ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ, ಡಿ.ಎನ್.ಎ. ನೆಟ್‌ವರ್ಕ್‌ಸ್‌ನ ಟಿ.ವೆಂಕಟಪರ್ವತ್, ಬ್ರೇಕ್ಸ್ ಇಂಡಿಯ ಲಿಮಿಟೆಡ್‌ನ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆರ್.ಶ್ರೀಕಾಂತ್, ... ಹಿಂದೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ ಜಿ.ರಮೇಶ್ ಈಗ ಜನಪ್ರಿಯ ಚಿತ್ರನಟ ರಮೇಶ್ ಅರವಿಂದ್ ... ಇನ್ನೊಂದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಿರುವ ಡಾ||ರಂಗನಾಥ್, ಟಿ.ಎಸ್.ಶ್ರೀರಂಗ, ರಾಮಕುಮಾರ್, ಡಿ.ಆರ್.ಡಿ.ಓ.ದ ಜಿ.ಟಿ.ಆರ್.ಇ.ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ನಿರ್ದೇಶಕ ಪಾರ್ಥಿಬನ್, ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ. ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರೊಫೆಸರ್‌ಗಳಾದ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸ್ವಾಮಿ, ಪಾಲ್ ವಿಳಿಯಮ್. ಬಿರ್ಲಾ ಸಮೂಹದ ಮಾನವ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಭಾಗದ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಆನಂದ್ ಜಗನ್ನಾಥ ರಾವ್, ಸಾರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮೀಷನರ್ ಆಗಿರುವ ನರೇಂದ್ರ ಹೋಳ್ಕರ್ .. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಸರುಗಳು.

ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ. ಇಂದ ಕಲಿತ ನಮ್ಮಲ್ಲನೇಕರು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದು ಹೇಗೆ? ಎಂಬ ಪುನರಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿದರೆ ಸಿಗುವ ಹೊಳಪುಗಳು ಹತ್ತಾರು. ಮೊದಲೇ ಬರೆದಂತೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮಟ್ಟದ ಬೋಧಕ ವರ್ಗ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದ ಒತ್ತಡ ರಹಿತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ. ಜತೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಆರೋಗ್ಯಕರ ಸ್ಪರ್ಧೆ. ಮೂಲಭೂತ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ಕೊರತೆಯಿದ್ದ ಕಾರಣ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಾಗಬೇಕೆಂಬ ಛಲ ಸದಾ ನಮ್ಮಲ್ಲಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ನಂಬರ್ 1ನೆಯ ಕಾಲೇಜೆಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆ ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ.ಯದು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ಸಹಪಾಠಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ.ಯಿಂದ ನಾವು ಪಡೆದದ್ದೆಷ್ಟು? ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮುಗಿಯಲಾರದ್ದು. ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ತಿದ್ದಿ, ತೀಡಿ, ರೂಪಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಯಿದು. ಆ ಒಂದು ಅನುಭವದ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಧನ್ಯರು.

ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮರೆಯದೆಯೇ ದಾಖಲಿಸಬೇಕಾದ ಒಂದೆರಡು ಸಾಲುಗಳಿವೆ. ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆ ಬಹುತೇಕ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಸಂಘಕ್ಕೆ ನಾವಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಮರು ಚೈತನ್ಯ ಬಂದಿತು. ಹೆಚ್ಚು ರಾಜಕೀಯ ನೆಂಟಸ್ಸಿಕೆಯಿದ್ದ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ವಿಭಾಗದ ವೆಂಕಟನಾರಾಯಣ ಈ ಕಾರ್ಯದ ಸೂತ್ರಧಾರಿ. ಅವನ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ನನ್ನ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಸೀನಿಯರ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ಸ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಿ.ಪಿ.ರವಿಕುಮಾರ್ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಸ್ಥಾನ ವಹಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆಂದು ನಾನು ಸಹ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ರಂಗಕರ್ಮಿ ಮಾಸ್ಟರ್ ಹಿರಣ್ಣಯ್ಯ, ಹಿರಿಯ ಪತ್ರಕರ್ತ ಖಾದ್ರಿ ಶಾಮಣ್ಣ, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಗಾಯಕ ಬಾಳಪ್ಪ ಹುಕ್ಕೇರಿ, ಹಿರಿಯ ಕವಿ ಡಾ||ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ ಇವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಗೆ ಕರೆಸಿದ್ದ ನೆನಪು ಇನ್ನೂ ಮಾಸಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಬಂಧ, ಚರ್ಚೆ, ಗಾಯನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿ, ಅದ್ದೂರಿಯಾಗಿಯೇ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ನಾವು ಆಚರಿಸಿದ್ದೆವು. ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ರವಿಕುಮಾರ್ ಒಬ್ಬ ಕವಿ ಹಾಗೂ ಕತೆಗಾರನಾಗಿ ಆಗಲೇ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದ. ಮುಂದೆ ಐ.ಐ.ಎಸ್.ಸಿ.ಯಿಂದ ಎಂ.ಇ. ಪದವಿ ಹಾಗೂ ಅಮೆರಿಕದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದು ದೆಹಲಿಯ ಐ.ಐ.ಟಿ.ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕನಾಗಿದ್ದವನು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಟೆಕ್ನಾಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರುಮೆಂಟ್ಸ್‌ನ ತಾಂತ್ರಿಕ ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಂದಿಗೇ ಹೆಚ್ಚು ಒಡನಾಟವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಿವಿಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್‌ನ ಕೆ.ಸತೀಶ್ ಕುಮಾರ್, ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಅಧ್ಯಯನದ ನಂತರ ಅಮೆರಿಕದಲಿ ಕೆಲ ಕಾಲವಿದ್ದು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆಲ್‌ಟ್‌ವರ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸರ್ವೀಸಸ್‌ನ ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಇತಿಹಾಸದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ. ದೇಶದ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಅಥವಾ ಐದನೆಯ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿರಬಹುದು. ಮದ್ರಾಸ್ ಹಾಗೂ ಪೂನಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಂದು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದ ಸರ್ ಎಂ.ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ 1912ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್. ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಬೋಧನೆಯಾದದ್ದು ಮೆಕ್ಯಾನಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿಷಯಗಳು. ನಂತರ 1917ರಲ್ಲಿ ಅದು ಸರ್ಕಾರಿ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಯಿತು. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ದೇಶದ ಮುಂಚೂಣಿ ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಗಳು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನೇತೃತ್ವವನ್ನು ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ. ಪದವೀಧರರು ವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥ ಹೆಗ್ಗಳಿಕೆಯ ಕಾಲೇಜಿಗಿಂದು ಕಾಯಕಲ್ಪ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ. ನಂತರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಬಹಳ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜುಗಳೆಂದು ಐ.ಐ.ಟಿ. ಅಥವಾ ಎನ್.ಐ.ಟಿ. ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ಯು.ವಿ.ಸಿ.ಇ.ಯನ್ನು ಆ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಇದೀಗ ಬಂದಿದೆ. ಶತಮಾನದ ಹೊಸ್ತಿಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆ ಮತ್ತೆ ವಿಜೃಂಭಿಸಲಿ ಎಂಬುದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಹಾರೈಕೆ.

UVCE GRADUATES ASSOCIATION VIRTUAL AGM

After 2 years of inception, UVCE Graduates Association had its first Annual General-Body Meeting on 26th June 2021, in a first of its kind virtually. All the members were intimated 21 days prior via emails, WhatsApp messages and other channels.

The AGM was started sharp at 7PM IST via Google Meet, with the General Secretary, Satish welcoming everyone to the online meet. After that, the list of alumni who left us in the recent past was read out and 2 minute silence was observed. Next, the Meeting Notice was read out by the Secretary and the President of UVCEGA, Major General Neelakantappa was requested to address the participants. He mentioned about the UVCEGA inception and its objectives to the members and requested their support to strengthen the organization and in turn UVCE.

Next, the General Secretary started the presentation which had the highlights of the Working Report for the year 2019-20 and 2020-21. The members were provided with the details of the Report before-hand. Key highlights are as follows:

- Membership Drive—Around 400 members in the first year and 300 more in the second year
- Sammilana - Engineers Day 2019 Event in which around 70 alumni from various batches graced this occasion at the Century Club.
- Driving the efforts towards obtaining Autonomous status for UVCE
- Bringing VisionUVCE under the umbrella of UVCEGA as the “Communication Wing”
- Sampada 10th Anniversary event at the college
- Starting UVCE Entrepreneurs and Innovators Group
- EEE & ECE Alumni interaction with Faculty - Around 60+ alumni participated in the event and interacted with the HoDs and were provided information on the current status of the respective departments.
- Interaction with Autonomous Committee formed by Karnataka Govt
- Initiated UVCE Chronicles - Audio Podcasts and launch of UVCE Samparka - mobile app
- Online meeting with Faculty of UVCE and Monthly Meetings with UVCEGA Members

Next, on behalf of the Treasurer, Joint Secretary Lomesh KG presented the Income & Expenses of UVCE for the FY 2019-20 and FY 2020-21. The Audited Report of the Balance Sheet was included along with the Report sent to the members. Srikanth M from 1993 batch proposed to pass the accounts and seconded by Ashok ML from 1976 batch and the same was adopted unanimously. It was also mentioned that the Auditor—Prasanna Adiga has agreed to take a nominal fee of Rs.1000/- for his services and the request to appoint him as the Registered Chartered Accountant for the next year was placed in front of the members. It was accepted by everyone and it will be incorporated accordingly.

After this, the plan for the current year i.e 2021-22 was mentioned by the Secretary and the Estimated Annual Budget for the FY 2021-22 was proposed by Joint Secretary. In the current scenario, it was agreed by everyone that it looks a good direction to move ahead. The details of the both were provided in the Report. Some of the members wanted to discuss few points about UVCE and the alumni involvement in general, which was agreed by the President to be deliberated once the AGM was concluded officially.

An appeal was made to everyone present to join hands in the Membership Drive and get involved in the Association activities by the Secretary and he proposed the Vote of Thanks to everyone for attending the Virtual AGM inspite of their busy schedule and various challenges. The President of UVCEGA declared that the first Virtual AGM was officially closed at 8:15PM IST.

IN CONVERSATION WITH PROF R NATARAJAN

Team Sampada: Sir, could please tell our readers about yourself and your career journey so far.

ProfRN: I joined UVCE for my B.E Degree Mechanical Engineering in 1957 and graduated in 1961 securing the First Rank in the Final Exams and received three Prizes. During that period, Mechanical Engineering was a very popular branch, and in the tradition of my father and a couple of cousins who also graduated in Mechanical Engineering from UVCE, I was keen to study Mechanical Engineering.

Since my aspiration was to pursue higher studies and become a Professor, I had two choices: either join the Technical Teachers Training Program for a three-year master's degree or the Indian Institute of Science, then a world-renowned Institution, in the Department of Power Engineering for a two-year master's degree. I sought the advice of Dr A Ramachandran, the then HoD at IISc and chose to study at the IISc. I had two six-month stints after my ME degree at the Tata Power Co., Bombay and Birla Institute of Technology (as it was known then), Pilani as a faculty member; my father was a professor there.

I had been applying to foreign Universities and from among those which offered me admission as well as a Teaching/Research Fellowship, I chose to join the University of Waterloo in Canada. I completed a Master of Applied Science and PhD degrees. During my Post-Doctoral fellowship, I visited India and while visiting IIT Madras, attended interview for a faculty position; Dr A Ramachandran was the Director of the Institute at that time. In weighing the pros and cons, along with parents and family members, I decided to accept this position. And I spent the next three decades at IIT Madras; progressing to Professor and holding almost all academic and administrative positions, such as Chairman of the Continuing Education Centre, Dean of Student Affairs, Hostel Warden, and extra – curricular responsibilities, such as President of the Faculty Association, and of the Staff Club. I was appointed Director in 1995, and on completion of my term of five years, was selected for a second term. In the meantime, I was selected as Chairman of the All-India Council for Technical Education, which I accepted and spent three years in Delhi.

Since completion of my term in 2001, I am occupied in several national and international academic and leadership activities. I am currently residing in Bangalore, in Malleswaram .

TS: What is the most memorable thing about UVCE for you? What kind of a role did it play in your life?

ProfRN: It was UVCE which introduced me to Engineering and prepared me for entry to higher education. There is a number of established traditions and good practices which you imbibe while at the college, and which help you in later years as you progress through your professional career.

TS: Any fond memories of your student life that bring a smile or laugh to you?

ProfRN: I was a day-scholar, and probably missed out on a number of extra-curricular activities and fun. We used to carry our drawing boards and T-squares from home (I was staying in NR Colony then) and cycle to the college and back; we were proud to show off that we were engineering students! During lunch break, in addition to the College Cafeteria, we favored the many neighbouring restaurants.

TS: *Every time we do our research on our UVCE alumni, we seem to always notice that yours is most elite batch as most of the 1961 Batch alumni hold notable high offices and have the greatest achievements to their name. What do you have to say about your batch?*

ProfRN: It is true that many of us from the 1961 batch have done well in our careers. I believe it is a combination of coincidence, individual choice, available opportunities, a changing perception that a government job (say in the PWD or Electricity Board or a PSU) is not the only option, higher education enhances employability.

TS: *As a former AICTE Chairman and IIT facilitator, what according to you do think should be the focus of curriculum for engineering students today?*

ProfRN: There is a host of factors which have undergone rapid and transformative changes in the years following our graduation. The cohorts entering Engineering Colleges belong to Gen Z, with their distinctive features; the job and professional requirements have undergone disruptive changes; the ecosystem in which we work and practise our profession has changed beyond recognition. This means that business-as-usual and education-as usual need to be given a thorough overhaul; this includes the various systems and processes, including content (curricula) and pedagogy. What we learn, how we learn and how we assess the outcomes, all have to be aligned with a new set of educational goals and strategies.

TS: *What are your pointers or suggestions to faculty or alumni to improve the standards of UVCE?*

ProfRN: Several attempts have been made in this direction: Advisory Committees headed by Dr MR Srinivasan, Dr VK Aatre, and the latest by Prof S Sadagopan; As TEQIP Mentor over a few years I have been offering periodic mentorship. So a lot of recommendations and suggestions are available. What are lacking are political will; implementation strategies; collaboration and cooperation among the academics, bureaucrats and political leaders; and abandoning complacency, and developing a sense of urgency.

WHAT NEXT SAMPADA?

**COMING UP NEXT
EDITION!**

**Special “Campus Says” Section:
FINAL Year Students!**

TRIBUTES TO SSK: THE CLAW GURU OF LCA TEJAS

India's top-notch flight control engineer Dr S Srinath Kumar (popularly known as SSK) passed away on 19 May 2021 following a stroke. He was 81 years old.

SSK joined National Aerospace Laboratories (NAL), Bangalore in 1961 after a degree in Electrical engineering from Bangalore University. His initial activities at NAL were to learn use of sensors and closed loop control applicable to wind tunnels.

He left NAL to pursue his Masters in Hawaii (1973) and Doctoral work in Oklahoma (1976), where he worked on Eigen system approach to Modern control. Two stints of NRC fellowships at NASA matured him further as a controls engineer.

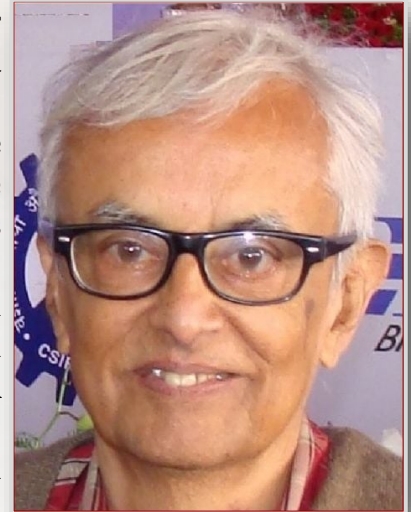
After his return to NAL in 1978, he was mandated to work on aircraft flight, even though there were no obvious programs in sight. Nonetheless, he lost no time to get deep into the field of Atmospheric Flight Mechanics, Parameter identification, Human Machine interface issues and aircraft Handling-qualities, in a bid to prepare for possible future aircraft flight control programs. He was soon asked to take up the position as Head of the newly created Flight Mechanics & Control Division (1991), with a team of youngsters. By 1992, India was ready to invest into the indigenous LCA development program. Dr Srinath Kumar was tasked by Dr A P J Abdul Kalam (then Scientific Advisor to Defence Minister) to lead the LCA Control Law (CLAW) team consisting of members from NAL, ADA, HAL, IAF and ADE. Under his able guidance, the team successfully accomplished the synthesis of digital quadruple redundant LCA fly-by-wire flight control laws. Thanks to the immense contribution from his team, LCA witnessed its successful first flight on 4 January 2001, a major first time achievement in India.

Undeniably, his engineering acumen has given the country a product that every Indian is proud of. He retired in 2000, but continued to pursue his personal interest in Eigen systems research by writing a Monograph on Eigen structure and control algorithms, that was published by the Institute of Engineering and Technology, London, UK in 2011. Application of this approach to helicopter flight control is unique. He created a website where he freely distributed all his Publications, Matlab codes to interested parties. This site attracted thousands of hits, communications and transfers of code internationally. His numerous technical papers in peer reviewed international journals bear testimony of his seminal contribution to modern control engineering.

Dr Srinath Kumar was always very polite and soft spoken, and never openly critical. He would encourage and motivate youngsters to take up challenging work. His first reaction to a presentation would be "fantastic"; but his team members knew that the gap between his first and last "fantastic" could be long and tortuous. His passion and patience, backed by his tremendous knowledge and practical approach to problem solving was simply unmatched. His friendly, unassuming nature and great humility, endeared him to all who worked with him. He was always too modest in accepting accolades for his own work and achievements, and would often say: "I did not do anything, you people did all that."

Dr Srinath Kumar was undoubtedly India's most accomplished flight control engineer. He will always be remembered for his immense contributions to LCA flight control laws. With his passing away, an era has come to an end. We join the aerospace community to pay our respectful obeisance to this remarkable scientist and engineer.

(The author is the former Director, National Aerospace Laboratories, Bangalore. He is also among the Mentors of Inspired Indian Foundation.)

- Shyam Chetty (Source: [Click Here](#))

ಬೆರಗಿನ ಬೆಳಕಿಂಡಿ

ಸೂಪರ್ ಸಾನಿಕ್ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದ ಸುಧೀಂದ್ರ ಅವರು ರಾಕೆಟ್ ತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದರು. ರಾಕೆಟ್ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಬರೆವಣಿಗೆ ಸಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಕೊನೆಯ ಬರಹ ಜುಲೈ ೧೮ ಸುಧಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸೂಪರ್‌ಸಾನಿಕ್ “ಕಾಂಕಾರ್ಡ್” ವಿಮಾನಗಳ ಬಗೆಗಿತ್ತು. ಅದರ ಶಿರೋನಾಮೆ “ಮೀರಬಹುದೆ ಸದ್ದನೂ -ವೇಗದಾ ಸರಹದ್ದನೂ” ಎಂದಿತ್ತು. ಬರೆವಣಿಗೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ವೇಗದ ಸರಹದ್ದನ್ನು ಮೀರಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೆಷ್ಟು ವೇಗ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇಂದೇ ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಘೋಷಣೆಯಾಗಿದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಲೂ ಪುರಸ್ಕೃತರಾದಂತೆ ದೂರ ಸಾಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಹಿಂದೆಂದೂ ಮರಳದ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ. ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರು ಕಾರನ್ನು ಓಡಿಸುತ್ತ ಹಟಾತ್ ಅಸ್ತಸ್ಥರಾಗಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಸೇರುವ ಮುನ್ನಾ ದಿನ, ಉತ್ಸಾಹದ ಪುಟಿಚೆಂಡಾಗಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸುದೀರ್ಘ ವಾಟ್ಸಾಪ್

ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಶಾಭಾಸ್ ಹೇಳಿದ್ದೆ -ಎಕೆಂದರೆ ಆ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ನಾಲ್ಕು ಲೇಖನಗಳು “ಪ್ರಜಾವಾಣಿ”ಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದವು. ಹಾಲ್ಕೊಡ್ಡೇರಿ, ಸುಕ್ಷೀರಸಾಗರ, ಸುಧೀಂದ್ರ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಜೊತೆಗೆ “ಸುಧಾ”ದಲ್ಲಿ 5೨ ಕುರಿತು ಅವರದ್ದೇ ಮುಖಪುಟ ಲೇಖನವೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಂಕಾರ್ಡ್ ವಿಮಾನಗಳ ಕುರಿತ ವಿಶೇಷ ಲೇಖನವೂ ಶೆಡ್ಯೂಲ್ ಆಗಿತ್ತು. ಅದೂ ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ತುಸು ಮುಂಚೆ “ತರಂಗ” ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಲೇಖನ ಪ್ರಕಟವಾಗಿತ್ತು. “ಸುಕ್ಷೀರಸಾಗರ” ಎಂಬ ಅವರ ಹೊಸ ಹೆಸರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರನ್ನು ನಾನು ತುಸು ಚುಡಾಯಿಸಿದ್ದೆ. ಶುಭ ಹಾರೈಸಿದ್ದೆ: “ಕ್ಷೀರಧಾರೆಯಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳು ಹೀಗೆ ನಿರಂತರ ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿರಲಿ” ಎಂದು ವಾಟ್ಸಾಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು, “ಸರ್. ನೀವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಆರಂಭಿಕ ಬರಹಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದವರು ಪ್ರೀತಿಯ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಬರೆಸಿದವರು. ಜತೆಗೆ ಬರಹದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯ ಬೆಂಚ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಎಳೆದು ಅದನ್ನು ಮೇಲೇರಿಸುತ್ತಲೇ ಹೋದವರು. ಆ ಬೆಂಚ್‌ಮಾರ್ಕ್ ನನಗೆಂದೂ ಗಗನಕುಸುಮವಾಗಿಸಿದವರು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಕೋಡು ಮೂಡುವಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದವರು. ವಂದನೆಗಳು ಎಂದರೆ ತೀರಾ ಔಪಚಾರಿಕವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದರು. ಕನ್ನಡ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಶರವೇಗದ ಬರಹಗಾರರು ಅವರಾಗಿದ್ದರು. ವಿಜಯ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನೆಟ್‌ನೋಟ ಅಂಕಣ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ “ಸೈನ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸ್” ಎಂಬ ಅಂಕಣ ಮತ್ತು ಕಸ್ತೂರಿಯಲ್ಲಿ “ನವನವೋನ್ಮೇಷ” ಎಂಬ ಅಂಕಣಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಅಕ್ಷರದಾಟಕ್ಕೆ ಮೂರು ಅಂಕಣಗಳು ಸಾಲದೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಈಚೆಗೆ ಸುಧಾ-ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಬಳಗಕ್ಕೂ ಪುಂಖಾನುಪುಂಖ ಬರೆಯತೊಡಗಿದ್ದರು. ದಿನದಿನದ ತಮಾಷೆಯ ಚುರುಮುರಿ ಅಂಕಣಕ್ಕೂ ಅವರು ಬರೆಯತೊಡಗಿದ್ದರು. ಜ್ಯೋತಿ ಆರುವ ಮುನ್ನ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ನಿಜವಿದ್ದೀತೆ?

ಇಂದಿನ ವಿಜ್ಞಾನ- ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ಒಂದು ಶೀತಲ ಸಮರವೆಂದೇ ಕರೆಯುವುದಾದರೆ ಆ ಸಮರಾಂಗಣದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ವೀಕ್ಷಕ ವಿವರಣೆ ಇವರಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕನ್ನಡದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವರು ವಾರ್ ರಿಪೋರ್ಟರ್! ಅದು ಯುದ್ಧವಿಮಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರಲಿ, ಕ್ಷಿಪಣಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರಲಿ, ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶ ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಇರಲಿ ಅಥವಾ ಜೈವಿಕ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕಟಿಂಗ್ ಎಜ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ತಂತ್ರಕ್ರಾಂತಿಯ ವಿಷಯವೇ ಇರಲಿ. ಇವರ ತಾಜಾ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಂದೇ ರೆಡಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಮತ್ತೆ ನೀರಸ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಆಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಸ ಸಂವಹನವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಚುರುಕಿನ ಮಾತು ಇರುತ್ತಿದ್ದವು, ಕೊಂಕುಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಈಗೀಗ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಬೆಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ವಜ್ರದ ಹರಳುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯುತ್ತ, “ಇವನ್ನೇ ತುಸು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿ ಮಡದಿಯರ ತಾಪ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಸದವಕಾಶ ಗಂಡಂದಿರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಏಕಾಣುಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಹಬಾಳ್ವೆ ಮಾಡುವ ಕುರಿತ ಲೇಖನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ “ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗಿರುವ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಗಾತ್ರದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಪ ಪ್ರಮಾಣದ್ದು” ಎಂದೊಮ್ಮೆ ಬರೆದಿದ್ದರು. ತೀರ ಈಚಿನ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮ ಇಡೀ ದೇಶದ ಜಾಳಾಗಿರುವ ಸಂಪರ್ಕ ಬಲೆಯನ್ನು ಹೊಲಿಯಲೆಂದೇ 5ಜಿ ಎಂಬ ಸೂಜಿ ಬಂದಿದೆ. ಚೆನ್ನದ ಸೂಜಿ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಅದನ್ನು ಚುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರು. ಹೇಳಿಕೇಳಿ ಪತ್ರಕರ್ತರ ಗರಡಿಯ ನೆರಳಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದವರು. ಅವರ ತಂದೆ ಎಚ್ ಆರ್ ನಾಗೇಶ ರಾವ್ “ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ”ದ ಸಹಾಯಕ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾಹಿತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ಸುಧೀಂದ್ರ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಅಗಲಿಕೆಯ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಪತ್ರಿಕಾರಂಗದ ಎಲ್ಲ ಖ್ಯಾತರನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸಿ “ಸುದ್ದಿ ಜೀವಿ ನಾಗೇಶರಾವ್” ಹೆಸರಿನ ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಹೊರತಂದರು (ಅದರಲ್ಲಿ ಎಚ್.ಎಸ್.ದೊರೆಸ್ವಾಮಿಯವರದೇ ಆಶಯ ಮಾತು ಇತ್ತು). ಮದ್ರಾಸ್ ಐಐಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಮ್ ಟೆಕ್ ಪದವಿ ಪಡೆದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ IISc, DRDO, HAL ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲ ಸುವಿಖ್ಯಾತ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಕನ್ನಡದ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನವರಿಗೆ ಬರೆಯಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ತನ್ನದು ಬರೀ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕ್ಷೇತ್ರವೆಂತಲೂ ಅದನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುವುದು ಹೇಗಪ್ಪಾ ಅಂತ ಅವರು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ವೈಮಾಂಶರಿಕ್ಷ ಕಂಪನಿಯ ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಲಹೆಗಾರರಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರೊಮ್ಮೆ ಬ್ರಯಿಲ್ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ತಿರುಗಿ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡಲು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಬರೀ ಮಾನವಿಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದೆ. ಅದು ಸುಧಾದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅವರೊಳಗಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಸಂಪದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಹೊರಬಂತು. ಕ್ರಮೇಣ ತಾಂತ್ರಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ವಿಜ್ಞಾನ ಬರಹಗಾರರ ಕಮ್ಮಟಗಳಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆಗೆ ಹೊಸ ಹೊಳಪು ಪಡೆದು ಸೊಗಸಾಗಿ ಬರೆಯತೊಡಗಿದರು. ಅಂಕಣ ಬರಹಗಾರರಾದರು. “ನಿಮ್ಮ ಅಂಕಣ ಬರಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂಕಲನವಾಗಿ ತರುತ್ತಾ ಇರಿ” ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಆಗಾಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. “ಕಳೆದ ವಾರ ಬರೆದಿದ್ದು ಈಗಲೇ ಹಳಸಾಗಿ ಹೊಸದು ಬರ್ತಾ ಇರುತ್ತವಲ್ಲ? ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೋದರಲ್ಲಿ ಅದು ಪೂರ್ತಿ ಹಳಸಲು ಆಗಿರುತ್ತದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರಿವರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ “ನೆಟ್ ನೋಟ”, “ಸದ್ಗು! ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ”, “ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶವೆಂಬ ಬೆರಗಿನಂಗಳ” ಮತ್ತು “ಬೆರಗಿನ ಬೆಳಕಿಂಡಿ” ಹೆಸರಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದರು.

[ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯ ವಾರ್ಷಿಕ “ಅಕ್ಷಯ ತದಿಗೆ” ಹಬ್ಬದ ದಿನ ಬಿಡುಗಡೆ ಇತ್ತು. ಅಂದು ನಾನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಈಚಿನ ಅಕ್ಷಯ ತದಿಗೆಯಂದು ಸುಧೀಂದ್ರ ನನಗೆ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಸಿದ್ದರು.]

ಅವರ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿನ ವಿಷಯ ಸೂಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೇ ಅವರ ಕನ್ನಡ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಬೆರಗಾಗುತ್ತೇವೆ. ಬೇಹುಗಾರ ಉಪಗ್ರಹಗಳ ಲೇಖನಕ್ಕೆ “ದೊಡ್ಡಣ್ಣನ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣು”; ಕೊಳೆನೀರಲ್ಲಿ ಸೊಳ್ಳೆಗಳು ಜನಿಸದಂತೆ ಮಾಡುವ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ “ಸೊಳ್ಳೆಗೆ ಕೊಳ್ಳಿ, ನ್ಯಾನೊ ಈರುಳ್ಳಿ”, ಅರಿವಳಿಕೆ ಔಷಧಗಳ ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ಅವತಾರಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಲೇಖನಕ್ಕೆ “ಮಿದುಳಿನ ನರಳಿಕೆ ತಪ್ಪಿಸುವ ಅರಿವಳಿಕೆ” ಹೀಗೆ... ಈ ಅರಿವಳಿಕೆ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಅವರು ಎಷ್ಟೊಂದು ದೇಶಗಳ ಈಚಿನ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿದ್ದರು. ಮಿದುಳಿನ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಕಂಡುಕೊಂಡ ಇಇಜಿ, ಎಮ್ಆರ್ಐ, ಎಫ್ಎಮ್ಆರ್ಐ ಸಾಧನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತ ಅವರು ಬರೆದ ಕೊನೆಯ ಪ್ಯಾರಾವನ್ನು ನಾನಿಲ್ಲಿ ಕಾಪಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ: [ಅದಕ್ಕೊಂದು ವಿಶೇಷ ಕಾರಣವಿದೆ]

“ಎಲ್ಲವೂ ಎಣಿಕೆಯಂತೆ ನಡೆದರೆ ಕೆಲ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಿದುಳಿನ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಗಳೂ ನಮ್ಮ ಎಣಿಕೆಗೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ ಮಿದುಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೈಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಕುಣಿಸಬಹುದೆ? ಹೌದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ “ನಮ್ಮ” ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಆ ಮಾತು ಬದಿಗಿರಲಿ, ಇಡೀ ಮಿದುಳಿನ ನರಮಂಡಲವನ್ನು ಕಾಪಿ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ತಮ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯ ರೊಬಾಟ್‌ಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದು. ಅವುಗಳಿಗೆ ತುಂಬಬಹುದಾದ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬಹುದು”.

ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಸುಧೀಂದ್ರ ಹಾಲ್ಡೊಡ್ಡೇರಿಯವರು ಕಳೆದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞಾಶೂನ್ಯರಾಗಿ ಹೈಟೆಕ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಕ ಉಸಿರಾಟದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರ ಮಿದುಳಿಗೆ ಚೇತರಿಕೆ ನೀಡಲೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಲೇಟೆಸ್ಟ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ -ಸಿಟಿ ಸ್ಕ್ಯಾನ್, ಎಮ್ ಆರ್ಐ, ಎಫ್-ಎಮ್ಆರ್ಐ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯಿತು. ಅವರ ಮಿದುಳು ಹೊರಜಗತ್ತಿನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತ್ತೋ, ನಾಳಿನ ಜಗತ್ತನ್ನು, ಆಚಿನ ಜಗತ್ತನ್ನು ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೋ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಿದುಳನ್ನು ಕಾಪಿ ಮಾಡುವಂತಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅದೆಷ್ಟೊಂದು ಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಕುತೂಹಲ, ಅದೆಷ್ಟು ಕನ್ನಡ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಅದೆಷ್ಟು ಸಂವಹನ ಪ್ರತಿಭೆ, ಅದೆಷ್ಟು ವಿನಯವಂತಿಕೆ, ಅದೆಷ್ಟು ತಮಾಷೆ, ಅದೆಷ್ಟು ಸಜ್ಜನಿಕೆ, ಅದೆಷ್ಟು ಬಗೆಯ ಸಂವಹನ ಕೌಶಲ, ನಾಳಿನ ಪೀಳಿಗೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಆಸೆ, ಅದೆಷ್ಟೊಂದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ತವಕ ಎಲ್ಲವುಗಳ ಬಹುದೊಡ್ಡ ನಿಕ್ಷೇಪವೇ ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು.

ತುಸು ಅವಸರ ಮಾಡಿದಿರಿ ಸುಧೀಂದ್ರ; ಅದ್ಯಾವುದನ್ನೂ ನಾಳಿನ ಜಗತ್ತಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವ ಮೊದಲೇ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಿರಿ. ಗ್ರಹತಾರೆಗಳನ್ನು ತಲುಪಬೇಕೆಂಬ ಮನುಷ್ಯ ಅದಮ್ಯ ಆಸಕ್ತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬರೆದ ನೀವು ತುಸು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಖುದ್ದಾಗಿ ತಾರಾಲೋಕವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರಿ.

ನಾವು, ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವೇ ಕೆಲವು ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖಕರು “ಅಳಿವಿನಂಚಿನ ಜೀವಿಗಳು, ಹುಷಾರಾಗಿರಬೇಕು” ಎಂದು ನಾನು ಆಗಾಗ ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ನೆನಪಿದೆಯೆ ಸುಧೀಂದ್ರ? ಈ ಪುಟ್ಟ ಗುಂಪಿನಿಂದ ವಿದಾಯ ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯೆ?

- ನಾಗೇಶ್ ಹೆಗ್ಡೆ (ಮೂಲ: ಲಿಂಕ್)

NAMMA UVCE

As promised, Team SAMPADA never misses on updating our readers about the renovation in progress at namma UVCE. Here are some recent photographs:

MILAGRO 2021

Fouzan: How does one embark on the journey of organizing a massive inter-college Virtual Cultural Extravaganza?

Team Adhamya: Before embarking on the organizing journey, we recognized the importance of MILAGRO to UVCE. MILAGRO was first held in 1994, by students who aimed to inculcate this cultural celebration into the lives of UVCEians and 26 years later, it still has the same aim and has come to be one of the biggest platforms in Bangalore for doing so. A student from the Batch of 2020 had expressed to Team Adhamya about how the one thing he wishes he could have celebrated and enjoyed is MILAGRO 2020, which unfortunately couldn't take place as it was scheduled to happen in the very nascent stages of the Indian Lockdown and the concept of a virtual cultural fest was thought to be far too unexplored. Team Adhamya was then set on hosting MILAGRO in 2021 as scheduled. Prior to this, UVCE Adhamya had organized one other large-scale online event, Vaibhava. With the knowledge and expertise we acquired through that event, we had a list of tasks we knew we had to get through and had a small idea of the potential challenges we could face. Additionally, we have a few members on our team who were active in putting together IMPETUS 2021, which also happened online. Keeping all the above in mind we went about spreading the word for Milagro Coordinators, Organizers, Volunteers and so on.

Being a first-year student, was the importance and impact of MILAGRO conveyed through this year's iteration in your opinion?

Fouzan: I think students in college love the idea of an inter-college cultural event, as this means watching talents from various colleges come to ours and compete. This feeling is enjoyed by every UVCEian. But I feel this year, with this Cultural Extravaganza being virtual, some of the impact may have dissipated. However, the build-up to the week before the final 2 day event was rather entertaining and exceeded my expectations. At first, I was sceptical about how an online cultural fest would pan out, but the curtain-raiser events were fun and I thoroughly enjoyed myself participating in them. The fellow participants were very talented as well and it was thrilling to watch them.

I'm curious about what challenges you faced with the fest being held virtually?

Team Adhamya: While we did have prior experience with team members putting together a successful virtual technical fest with IMPETUS, we recognized that the challenges faced by a virtual technical fest are strikingly different from the challenges a virtual cultural fest could face. For instance, while events like the Battle of the Bands have been an exceedingly popular event in previous iterations of MILAGRO, such a performance is quite hard to implement in a virtual fest. Even if all the performers in a band have excellent internet connectivity, if a spectator didn't have that, the whole experience would be highly unenjoyable. Events like Just a Minute, Vaksamara and Lucidix that involved debate had to be thought over as well. Although video meeting platforms gave us various tools to make the process of hosting a virtual debate smoother, there were still quite a few limitations to this method, and it made the events deviate a little from how they'd normally be in an offline event. Team Adhamya and the organizers still worked together to find the smoothest way for the events to take place. Additionally, we found that it wasn't just participants who were a little hesitant with the idea of participating in a virtual MILAGRO, it was MILAGRO Coordinators as well. Therefore, convincing students, alumni and faculty of the potential of having MILAGRO in this format was another challenge we faced.

Were all these challenges we faced apparent to you as a spectator and participant of the fest?

Fouzan: As far as the flow of the events is concerned, it was rather smooth, interruptions only being caused by inevitable network issues, and there definitely were a few. But taking this out of the picture, never was the event dull, as there was always something playing for the audience to enjoy. As far as my experience during events like Lucidix goes, I personally found it very much the same as how it would have been offline, except I was not face-to-face with the participants.

I also feel the events were not promoted to the extent that they could've been.

What is the role of a participant in MILAGRO? Would you say it is an important role?

Team Adhamya: Well, sometimes the success of a fest is definitely equated to the number of participants and spectators of the fest. This can in turn reflect on the enthusiasm of the organizing institution's student community. Hence, we would say that participants, their participation and their enthusiasm and energy is crucial to drive a fest. More participation also means more healthy competition for each event of the fest that could make an event more fun and thrilling. More participation would also allow the resources put in for a fest, i.e., time and money to name some, to be used most efficiently for the benefit of the entire student community that attend the fest. Considering these points, we do feel that we didn't quite hit the mark with the number of participants that we could've had. This could be attributed to the apprehension that students still have about a virtual fest. It's something we have analyzed and hope to overcome in upcoming virtual events.

We would like to know if you felt included and an important part of MILAGRO. Did you have any takeaways?

Fouzan: Watching the 4th years go about the event in the ways that they did, really helped me gain some perspective - with how confident they were and their polished talents that shone through in these events. I was in awe of the organizers as well, with the way the whole fest was arranged. As someone who wants to have more events in college and wants to be in their shoes, I found this experience very insightful.

Team Adhamya: We're glad to hear that you felt that way. Behind the scenes, of course, it was quite different from your point of view. Day 1 saw around 250 students participate in events like Talent Hunt where artists, musicians, dancers and more fought for the title of Best in show. Participants for the day came from all over the state. Vaksamara organized by UVCE Chethana invoked brilliant debates about Civil Services, Mythology. GenOrator saw students battle it out in JAMs. The day ended with Lucidix, organized by UVCE Tatva, where students brought their A-game with impersonations of famous personalities in debate. B Major also brought in singers from all over the state to compete. Day 2 kicked off with Vaksamara and their final round of a fictional court scene. Guess The Beat was also carried out with fans of music. The final round of Dichotomy was also conducted, this event was conducted in collaboration with RUR Greenlife, a socio-environmental organization that also sponsored the event to promote sustainability.

Do you have any pointers for us to better your experience at future iterations of MILAGRO?

Fouzan: I feel like Milagro '21 has been a treat. But one point I want to mention is I felt like we were lost in a sea of events that our organizers had worked so hard to put together. Rather, what many of us would appreciate is if we had slightly fewer but better-quality events - where the concept of the game draws you in just a bit more than the last time. I'm eagerly looking forward to the next cultural event in college!

-Team Adhamya (Sanjana Ramesh & Varsha S Bhat) and Mohammad Fouzan, 1st Year ISE

UVCE VACCINATION DRIVE

A Vaccination Drive was organized in UVCE in coordination with BBMP. The main aim of this Vaccination Drive was to vaccinate all the students and staff of UVCE and be prepared for offline educational activities.

Interested students had to fill the registration form for the Vaccination Drive that was sent across the official class groups. Students were later assigned to 4 different slots. On the day of vaccination, students were tested for COVID-19. Further, the students were assisted during CoWin portal registration. After receiving the vaccine, students were asked to wait in the Observation Room for 20-30 minutes to check for side effects and to treat them immediately if any.

IEEE UVCE supported the Vaccination Drive throughout by helping in crowd management, registration, cross verification of slots, etc.

Date: 5th July 2021

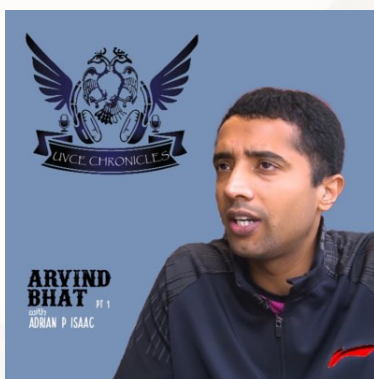
Time: 10:30 AM to 4:30 PM

Venue: UVCE Quadrangle

No. of participants: 251

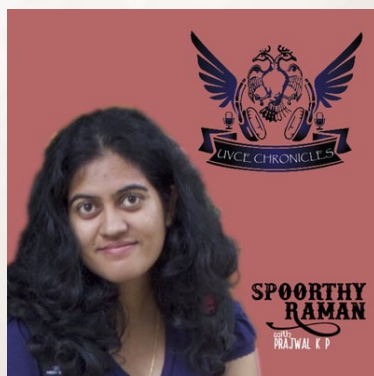

UVCE CHRONICLES

ARVIND BHAT - EPISODE 10 (Part 1 and Part 2)

This episode of UVCE Chronicles features a beloved alumnus who is not only celebrated by UVCE, but also by the whole city, state, and even the country. The esteemed International Badminton player, Arvind Bhat, talks about his sport journey, with host Adrian P Isaac from 2nd year ECE. Arvind Bhat graduated from UVCE in 2002 and went on to make the nation proud multiple times.

SPOORTHY RAMAN - EPISODE 11

Our guest for this episode is Spoorthy Raman from the Batch of 2009, CSE. Today a science journalist, Spoorthy talks about being driven by the need to bridge the gap between latest resources to the common man. Join our host Prajwal K P as we talk to her about her journey from UVCE to everywhere else, and take a page out of this journalist's book, quite literally!